

РЕШЕНИЕ

№ 2217

гр. София, 24.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10350** по описа за **2011** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес [населено място],[жк], [улица], бл. №288, вх.2 срещу решение от 14.10.2011г. по НАХД №11677/11г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №23-2301534/08.12.2010г., издадено от Директора на Дирекция Дирекция „Инспекция по труда“ (Д”ИТ”), с което на [фирма] в качеството му на работодател по смисъла на Параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 във вр чл.414, ал.3 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.63, ал.2. Твърди се, че постановеното решение е неправилно,

необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адв. Л., моли да се уважи жалбата, да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се отмени НП предмет на въззивната проверка.

Ответникът по касационната жалба в законоустановения срок не е депозирал писмено становище. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА прокурор Димитров, взема становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 14.10.2011г. по НАХД 11677/11г. СРС е потвърдил НП №23-2301534/08.12.2010г., издадено от Директора на Дирекция „ИТ” С., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 във вр чл.414, ал.3 от КТ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи, че в АНП е установено извършеното нарушение и субекта който го е извършил. Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. На основание

чл.220 АПК, настоящата касационна инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Този съдебен състав на АССГ споделя доводите на районният съд относно това, че дружеството [фирма] е било правилно санкционирано на основание чл.63, ал.2 от КТ. Тази разпоредба е императивна, като предвижда задължения за работодателя да не допуска до работа работник или служител, преди да му бъде предоставен екземпляр от трудов договор, подписан от двете страни и копие по чл.62, ал.3 КТ. В декларация на лицето Р. А. Й., приета по делото като доказателство, с непопълването на графата касаеща трудов договор, същия заявява че не му е представено копие от такъв, както и заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП.

Неоснователни са доводите в касационната жалба на [фирма], досежно това, че районният съд неправилно е приел, че гражданския договор е неприложим и нищожен, тъй като прикрива работна сила. От декларацията на лицето Р. А. Й. е видно, че същия има работно време, че е работещ в [фирма], на длъжност „бояджия”, с работно време от 8 и 30 до 17 и 30, с почивни дни събота и неделя с почивки в работния ден, т.е. всичките елементи които обуславят наличието на валиден трудов договор. Съгласно императивната разпоредба на чл.1, ал.2 от КТ, отношенията при които се предоставя работна сила се уреждат единствено като трудови.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е нарушена разпоредбата на чл.43, ал.3 ЗАНН. От представената извадка от Търговския регистър, наистина става видно, че представляващ дружеството е Я. К. Я., но с оглед на приложеното пълномощно, с което представляващия управител на дружеството, упълномощава лицето П. А. К. – Я. да го представлява пред „...административни органи ...”, районният съд правилно не е взел под внимание тези възражения на жалбоподателя.

В допълнение към гореизложеното, районният съд, след правилна индивидуализация на наказанието е преценил, че АНО съобразявайки с фактите относно характера на нарушението е наложил справедливо наказание, в минималния размер на имуществената санкция, както и че то не представлява „маловажен случай” и е формално, като законът не обвързва извършването му с настъпването на вредоносни последици.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 14.10.2011г. по НАХД №11677/11г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №23-2301534/08.12.2010 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.